

Иван Вазов

Пред творчески труд

„Да даде Бог България да укрепи и да развие това, което спечели!“

Вилхелм II

Живейме в часове,
в които се кове
сред гръма на борбата
народу ни съдбата
за много векове.

След лаврите сегашни
очакват ни – не лен,
не разпри пак домашни
а труд, усилия страшни,
труд творчески, свещен;

Труд, работа упорна
по нивата просторна
открила се пред нас,
чрез мъка неуморна
сдобита тоя час.

Да, нивата простряна
от дунавския бряг
до Охрид, с кръв обляна,
с победи отървана
от зъл и хищен враг;

свещеното наследство
народно – дар голям –
което за напред –
пред Бога се кълнем –
не ще веч изтървем!)

И почвата родлива,
обрасла с бурен, дива,
да разорем, засейм –
по бъднина светлива
нали мечтаем, копнейм?

За устрем нов разкри се
безкраен кръгзор.
О, мисъл, окрилий се,
за новия напор!

2 февруари 1916 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4919>]